

Stilte voor de storm ... of is het stil in het hart van de storm?

Op 6 november organiseerde het NDV het congres 'Stilte voor de storm'. Behalve een boeiend en hoogst actueel thema kon de organisatie ook bogen op een volle zaal en een soepel verlopende organisatie. De verzuchting van een mede-congresganger dat NDV'ers alleen maar interesse hebben in sortiment en veel minder in maatschappelijke achtergronden achter datzelfde sortiment sneed misschien toch geen hout.

Auteur: Hein van Iersel, Fotografie: Ineke Vink

Het aardige aan het congres was dat voor de middaglunch al een aantal sprekers een antwoord had gegeven op de vraag 'zitten we in de stilte voor de storm, of raast die storm al lang in volle kracht over ons heen?' Het duidelijkste bewijs dat de storm al lang is uitgebroken zat in de lezing van Arnold van Vliet van Natuurbericht.nl, die haarfijn aantoont dat de bloei- en bladontplooiing van planten in 2009 gemiddeld 25 dagen eerder is dan in 1988. Nu al heeft Groningen hetzelfde klimaat als Parijs vijftig jaar geleden.

Ook openingsspreker Piet de Jong toonde zich een voorstander van het toepassen van exoten in ons land. Exoten zorgen voor extra genetische variatie en zijn daardoor buffer tegen boomziektes. Volgens De Jong zijn soorten met een groot areaal en een grote genetische variatie het minst kwetsbaar voor ziektes. Extra gevoelig zijn soorten met een kleine areaal en weinig genetische variatie. Autochtoon plantenmateriaal hoort ondanks hun lange aanwezigheid in ons gebied tot die laatste kwetsbare groep.

Ook Jitze Koppinga drong aan op meer onderzoek naar klimaatbestendige bomen. En gaf meteen een voorzet voor een aantal mogelijke valkuilen. Zo blijkt uit onderzoek dat de kurkeik, *Quercus suber*, helemaal niet zo geschikt is voor de sterk verdroogde 'bloempotjes' die wij in onze

steden gebruiken om bomen in te groeien. De kurkeik springt namelijk minder effectief met water om dan bijvoorbeeld een esdoorn. Onder natuurlijke omstandigheden waarin deze eik voorkomt, valt dit niet op omdat de boom wel zeer 'slim' omgaat met het zoeken naar water.

Naast aandacht voor de bewuste introductie van nieuwe soorten was tijdens het congres ook de nodige aandacht voor invasieve exoten. Wiebe Lammers van LNV gaf daar een lezing over en hoewel hij niet met hele dramatische voorbeelden kwam, zijn er tal van potentieel gevaarlijke exoten die de gezondheid van onze bomen kunnen aantasten. De essenprachtkever en de Aziatische boktor zijn daarvan goede voorbeelden. Van een andere orde, maar mogelijke ook gevaarlijk voor bomen, is de oprukkende grijze eekhoorn. Deze Amerikaanse exoot verdringt onze rode eekhoorn en zorgt ook voor ontschorsing van bomen. Inmiddels is het verboden deze eekhoorn te houden.

Een wat ander geluid kwam van Bert Maes van Adbviesbureau Maes. Zijn pleidooi was veel meer om zuinig te zijn op wat we nog hebben aan autochtoon plantenmateriaal. Deze planten zijn volledig aangepast aan de Nederlandse situatie. Als maatschappij hebben wij daarnaast een verantwoording om deze soorten te bewaren, al was het alleen maar uit een cultuurhistorisch

oogpunt. Zijn argument dat deze soorten ook bijdragen aan de genetische diversiteit van bepaalde soorten lijkt me amper hout snijden, omdat het vaak om zeer kleine populaties gaat met een zeer smalle genetische basis.

Al met al een goedbestede dag. Jammer dat hier en daar de discussie wat op de achtergrond bleef. Op sommige momenten en bij sommige onderdelen hadden tegenstellingen wel wat directer tegen elkaar gezet kunnen worden. Naar mijn inzicht was het daarom ook een misser om niet minstens een enthousiaste beheerder op het podium te halen die autochtoon aanplant.

Joukje Buiteveld